

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/405/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5716201978
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5716201978.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Potockého a členov senátu JUDr. Táne Rapčanovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnom spore navrhovateľa: Mgr. F. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXXX/XX, X., zastúpený Mgr. Zuzanou Pivoňkovou, advokátkou so sídlom E. B. H. X, X., proti plnoletému dieťaťu: D. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXXX/XX, X., právne zastúpený JUDr. Vladimírom Kašubom PhD., advokátom so sídlom A. XX, X., o zrušenie výživného na plnoleté dieťa, v konaní o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 5C/57/2016-102 zo dňa 29. septembra 2016 v spojení s opravným uznesením č. k. 5C/57/2016-127 zo dňa 26. októbra 2016, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu v spojení s opravným uznesením **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom v spojení s opravným uznesením návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal zrušenia vyživovacej povinnosti voči plnoletému synovi, zamietol (výrok I.), vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (výrok II.).

V odôvodnení rozsudku uviedol, že vykonaným dokazovaním mal preukázané, že naposledy o vyživovacej povinnosti navrhovateľa voči plnoletému synovi bolo rozhodované uznesením Okresného súdu Martin č. k. 10C/120/2015-70 zo dňa 25.11.2015, ktorým bol schválený zmier v znení, že navrhovateľ sa zaviazal s účinnosťou od 18.03.2015 prispievať na výživu plnoletého syna výživným v sume 200,- eur mesačne. Uznesenie o schválení zmiernu nadobudlo právoplatnosť dňa 04.01.2016. V čase vydania vyššie označeného rozhodnutia bol plnoletý syn navrhovateľa študentom 2. ročníka na Prírodovedeckej fakulty Univerzity Komenského v Bratislave. Súd mal tiež preukázané, že syn navrhovateľa na označenej vysokej škole ukončil štúdium ku dňu 10.12.2015, dôvodom ukončenia bolo zanechanie štúdia na uvedenej škole. Navrhovateľ podal návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti s odôvodnením, že jeho syn sa už nepripravuje na budúce povolanie štúdiom na vysokej škole a nič mu nebráni v tom, aby pracoval a začal sa žiť sám. Zo strany plnoletého syna navrhovateľa bolo argumentované tým, že štúdium ukončil zo zdravotných dôvodov, nakoľko už od jesene 2015 mal zdravotné problémy, ktoré vyústili do operácie uskutočnenej v marci 2016. Na preukázanie týchto skutočností predložil syn navrhovateľa výpisy zo zdravotnej dokumentácie za obdobie od septembra 2015 do júna 2016. Syn navrhovateľa tiež predložil súdu potvrdenie o tom, že vykonal prijímacie pohovory na Vysokú školu bezpečnostného manažérstva v Košiciach a dňa 01.09.2016 bol prijatý na denné štúdium na označenej škole.

Okresný súd v ďalšej časti odôvodnenia citujúc ust. § 62 ods. 1, 2 a § 78 ods. 1 Zákona o rodine uviedol, že plnoletý syn navrhovateľa hodnoverným spôsobom preukázal zdravotné problémy pretrvávajúce od septembra 2015 až do obdobia, kedy bol u neho vykonaný operačný zákrok a následne preukázal, že po

operačnom zákroku bol práceneschopný od 10.03.2016 do 07.06.2016. Nespornou bola i skutočnosť, že syn navrhovateľa dňa 10.12.2015 zanechal štúdium na vysokej škole v Bratislave a nakoniec i skutočnosť, že od septembra 2016 nastúpil ako študent denného štúdia na vysokej škole v Košiciach. Na základe uvedených zistení potom súd prvej inštancie obdobie po zanechaní štúdia na vysokej škole v Bratislave do nástupu syna navrhovateľa na ďalšiu vysokú školu v Košiciach v septembri 2016 hodnotil ako obdobie, počas ktorého trvala vyživovacia povinnosť navrhovateľa.

Na rozhodnutie o náhrade trov konania aplikoval súd prvej inštancie ust. § 52 Civilného mimosporového poriadku (v ďalšom texte už len „CMP“).

2. Proti rozsudku podal odvolanie navrhovateľ, ktorý ho navrhol zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

V dôvodoch odvolania uviedol, že z lekárskeho správ predložených jeho synom nevyplývajú také ochorenia, ktoré by mu bránili navštevovať školu. Navyše prvá lekárska správa je až z 23.09.2015. Ak bol zdravotný stav jeho syna taký vážny, ako to tvrdí, potom si navrhovateľ kládol otázku, prečo jeho syn nebol práceneschopný už skôr. Súd prvej inštancie sa teda dôsledne a podrobnejšie nezaoberal lekárskeho správami predloženými jeho synom. Ďalej v odvolaní poukázal na výpoveď jeho syna na pojednávaní konanom dňa 05.09.2016 (odvolateľ mal zrejme na mysli dňa 19.05.2016 - poznámka odvolacieho súdu), kde vypovedal, že do školy v školskom roku 2015/2016 nechodil tak, aby to všetko zvládol, pričom neuvádzal žiadne zdravotné dôvody. Súd prvej inštancie riadne nevyhodnotil ani tvrdenie navrhovateľa, že ani časť štúdia na Prírodovedeckej fakulte UK nebude zohľadnená v ďalšom štúdiu na vysokej škole v Košiciach, ako to argumentoval jeho syn, čomu nasvedčuje rozvrh pre štúdium na Vysokej škole bezpečnostného manažérstva v Košiciach v akademickom roku 2016/2017 uverejnený na webstránke označenej školy. Z rozvrhu na prvý polrok 2016/2017 je zrejme, že ide o diametrálne rozdielne štúdiá. Navrhovateľ sponchyboval aj dĺžku trvania práceneschopnosti jeho syna po operácii, ktorá bola neprimerane dlhá s ohľadom na bezproblémový priebeh operácie. V závere odvolania poznamenal, že syn si našiel brigádu v Košiciach až po 2 mesiacoch od ukončenia práceneschopnosti.

3. Plnoletý syn navrhovateľa vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že hodnotenia lekárskeho potvrdení zo strany navrhovateľa sú subjektívne. Odvolateľ svojím subjektívnym potrebám prispôsobuje aj výklad výrokov, ktoré odzneli na pojednávaní. V tomto smere síce cituje jeho výpoveď na pojednávaní konanom dňa 19.05.2016 tak, ako bola protokolovaná, no na označenom pojednávaní odznelo z jeho strany, že nezvládnutie školy v Bratislave bolo spôsobené výlučne jeho zdravotnými dôvodmi. Navrhovateľ si danú skutočnosť mohol overiť aj prostredníctvom zvukovej nahrávky z uvedeného pojednávania. Už vo svojom prvom podaní v predmetnej veci, a to v podaní zo dňa 13.03.2016 uvádzal, že mal pretrvávajúce zdravotné problémy, o ktoré sa odvolateľ nezaujímal. Navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

4. Navrhovateľ v replike na vyjadrenie plnoletého syna uviedol, že napadnutý rozsudok považoval za nesprávny z dôvodov, ktoré uviedol v odvolaní, keď zároveň v odvolaní uviedol, v čom vidí nesprávnosť napadnutého rozsudku. Či ide z jeho strany o subjektivismus alebo nie, rozhodne s konečnou platnosťou odvolací súd. Uvedomuje si, že súdiť sa s vlastným synom nie je mu príjemné, nesúdi sa s ním o jeho právo študovať, čo uviedol aj na pojednávaní.

5. Syn na repliku navrhovateľa už písomne nereagoval.

6. Krajský súd ako súd odvolací (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 34 Civilného sporového poriadku - v ďalšom texte už len „CSP“) po zistení, že odvolanie bolo podané v lehote (§ 362 CSP) a má predpísané náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie v rozsahu uvedenom v odvolaní (§ 65 CMP), vychádzajúc zo skutočnosti, že nie je odvolacími dôvodmi viazaný (§ 66 CMP) a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario za použitia § 219 ods. 3 CSP) podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov ku správnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza i zo správneho právneho posúdenia veci. Odôvodnenie písomného vyhotovenia rozhodnutia súdu prvej inštancie zodpovedá v zásadných bodoch kritériám uvedeným v ust. § 220 ods. 2 CSP, odvolací súd konštatuje správnosť týchto dôvodov, v podstatných bodoch na ne odkazuje, a preto uvádzať ďalšie dôvody už nepovažuje za potrebné.

7. Odvolacie námietky navrhovateľa vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodné.

Námietka, že z lekárskeho správ predložených do konania plnoletým synom odvolateľa (č. I. 32-47 spisu) nevyplývajú také ochorenia, ktoré by mu bránili navštevovať vysokú školu v Bratislave a že súd prvej inštancie sa dôsledne týmito lekárske správami nezaoberal, nie je dôvodná. Odvolací súd po preskúmaní spisového materiálu, najmä tej jeho časti, kde sú lekárske správ založené, zistil, že plnoletý syn navrhovateľa od 23.09.2015 až do 02.02.2016 absolvoval početné lekárske vyšetrenia rôzneho charakteru (pľúcne, gastro, imunoalergické, endokrinologické a iné) za účelom zistenia konkrétnej diagnózy. Výsledkom týchto lekárske vyšetrení bola hospitalizácia syna navrhovateľa na Klinike ORL Univerzitnej nemocnice Martin v dňoch 10.03. - 13.03.2016, kedy bola u neho vykonaná operácia, po ktorej nasledovala práceneschopnosť v trvaní od 10.03.2016 do 07.06.2016. Lekárske správ tak aj podľa odvolacieho súdu nasvedčujú tomu, že syn navrhovateľa v období najmenej od septembra 2015 trpel zdravotnými ťažkosťami, ktoré dôvodne ovplyvnili jeho štúdium na Prírodovedeckej fakulte UK v Bratislave i zanechanie štúdia na označenej škole. Obdobie od zanechania štúdia na vysokej škole v Bratislave (10.12.2015) do skončenia práceneschopnosti (07.06.2016) teda možno aj podľa odvolacieho súdu hodnotiť ako obdobie, v ktorom sa syn navrhovateľa nemohol z objektívnych dôvodov samostatne živiť a zároveň ako obdobie, v ktorom naďalej trvala vyživovacia povinnosť navrhovateľa voči jeho synovi v zmysle § 62 ods. 1 Zákona o rodine. Odvolací súd podobne tak hodnotí i obdobie mesiacov jún, júl, august 2016, kedy syn navrhovateľa si bezúspešne hľadal zamestnanie ako brigádnik (č. I. 88 - 90 spisu) a zároveň sa pripravoval na denné štúdium na inej vysokej škole, na ktorú bol nakoniec i prijatý (Vysoká škola bezpečnostného manažmentu v Košiciach) s nástupom od 01.09.2016.

Námietka, že plnoletý syn sám na pojednávaní 19.05.2016 vypovedal, že nechodil do školy (v Bratislave - poznámka odvolacieho súdu) tak, aby to všetko zvládol, a preto ukončil štúdium, je nedôvodná, nakoľko ide skôr o vytrhnutie časti výpovede syna navrhovateľa z kontextu jeho celkového vyjadrenia sa v predmetnom spore. Tomu nasvedčuje i vyjadrenie syna navrhovateľa k návrhu na začatie konania zo dňa 13.03.2016, kde okrem iného uviedol, že boli to práve zdravotné problémy, ktoré mu bránili navštevovať semináre a prednášky a práve pre tieto zdravotné problémy bol nútený v decembri 2016 ukončiť denné štúdium na vysokej škole v Bratislave.

Neobstojí ani námietka navrhovateľa, že súd prvej inštancie riadne nevyhodnotil jeho tvrdenie, že ani časť štúdia na Prírodovedeckej fakulte UK nebude zohľadnená v ďalšom štúdiu jeho syna na vysokej škole v Košiciach, čomu nasvedčuje rozvrh pre štúdium na Vysokej škole bezpečnostného manažérstva v Košiciach. Odvolací súd vo vzťahu k tejto námietke odvolateľa uvádza, že podstatnými okolnosťami pre rozhodnutie o návrhu navrhovateľa boli z hľadiska súdu otázky či v období od podania návrhu do rozhodnutia súdu prvej inštancie bol syn navrhovateľa schopný sám sa živiť, a teda či v uvedenom období trvala vyživovacia povinnosť navrhovateľa voči plnoletému synovi alebo nie. Súd prvej inštancie na uvedené otázky zodpovedal kladne, odvolací súd sa s jeho skutkovými závermi a právnou argumentáciou stotožnil, ako to už uviedol v predchádzajúcich odsekoch bodu 6 odôvodnenia tohto rozsudku.

Odvolací súd nakoniec ako nedôvodnú vyhodnotil i námietku navrhovateľa, ktorou spochybňoval dĺžku trvania práceneschopnosti jeho syna (od 10.03.2016 do 07.06.2016), ktorú považoval za neprimerane dlhú s ohľadom na bezproblémový priebeh operácie. Odvolací súd k tejto námietke uvádza, že pokiaľ navrhovateľ v tomto smere nepredložil dôkaz, ktorý by vyvrátil pravdivosť potvrdenia o dĺžke trvania práceneschopnosti jeho syna, uvedená námietka zostala len v polohe nepreukázaného tvrdenia.

8. Odvolací súd o trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu, keď v tomto smere aplikoval ust. § 52 v spojení § 57 CMP, v zmysle ktorých by bolo možné priznať právo na náhradu trov konania iba na návrh. Nakoľko plnoletý syn navrhovateľa si trovy odvolacieho konania neuplatnil (v tomto smere nepodal žiadny návrh) a navrhovateľ úspech v odvolacom konaní nemal, bol dôvodný postup odvolacieho súdu pri rozhodnutí o náhrade trov konania podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP.

9. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** j e p r í p u s t n é .

P o u č e n i e o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)